

PARKOT (4) *sb m*

a oraz o *jasne*.

sg *N* parkot (2). ◇ *I* parkot(e)m (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Specyficzny smród; virus Mącz (4) :

a. *Kozła; hircus Cn (2) : [Párkot/ Virus, foetor proprie hircorum, quando in amorem aguntur.*

Volck Qqqv.]

Wyrażenia: »kozi parkot« (1): Virus caprarum, Kozi párkot. Mącz 499b.

»śmierdzący parkotem« = hircosus Cn (1): Olidae caprae, Kozy śmierdzące párkotem. Mącz 261d.

b. *Ludzkiego potu; gravis hircus in alis, virus alarum Cn (2) : Virus, [...] asperitas odoris in homine iam adulto. Pot/ czuchnienie/ yákie bywa pod pachámi/ párkot. Mącz 499b.*

W porównaniu (1): Mącz 156d cf Zwrot.

Zwrot: »śmierdzieć parkotem« = hircum olere Cn (1): Hircosus, Kto nie cudnie pachnie. Smierdzy yáko kozieł párkotem. Mącz 156d.

*Cf **PARK***

ZCh